

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Hrubieszowie II Wydział Karny

w składzie:

przewodniczący: SSR Marek Bogdanowicz

protokolant: st. sekr. sąd. Stanisława Nazar

po rozpoznaniu sprawy [REDAKTOWANE]

oskarżonego o czyn z art. 212 §1 kk

postanawia

- I. na podstawie art. 492 §1 kpk umorzyć postępowanie w sprawie;
- II. na podstawie art. 632 pkt 1 kpk określić, że koszty procesu ponosi każda ze stron w zakresie przez siebie poniesionym

UZASADNIENIE

W sprawie z oskarżenia prywatnego, strony zawarły ugodę w toku postępowania pojednawczego.

W treści ugody strony nie określiły jednocześnie, która ze stron ponosi koszty procesu.

Zgodnie z art. 492 §1 kpk w razie pojednania stron postępowanie umarza się.

Z kolei w myśl art. 632 pkt 1 kpk w razie pojednania się stron oskarżyciel prywatny i oskarżony ponoszą koszty procesu w zakresie przez siebie poniesionym, jeżeli strony w zawartej ugodzie nie uregulowały tego inaczej

Z tych względów w oparciu o treść wskazanych przepisów Sąd postanowił jak na wstępie.

POSTANOWIENIE

Dnia 8 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Hrubieszowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Barbara Zubala

Protokolant: st. sekr. sąd. Przemysław Gumieła

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art.212 §2 kk
w przedmiocie umorzenia postępowania

postanawia

I na podstawie art.17 §1 pkt 11 kpk w zw. z art.339 §3 pkt 1 kpk umorzyć postępowanie w sprawie znieważenia w dniu 1 listopada 2015 roku, w dniu 2 listopada 2015 roku, w dniu 7 listopada 2015 roku, w dniu 1 grudnia 2015 roku, w dniu 9 lutego 2016 roku, w dniu 12 lutego 2016 roku oraz w dniu 12 lutego 2016 roku [REDAKTOR] poprzez umieszczenie komentarzy na stronie internetowej „lubiehrubie.pl” tj. o czyn z art.212 §2 kk;

II na podstawie art.632 pkt 1 kpk kosztami procesu obciążyć oskarżycielkę prywatną [REDAKTOR];

Uzasadnienie

W dniu 1 marca 2016 roku do Sądu Rejonowego w Hrubieszowie wpłynęły materiały zebrane przez KPP w Hrubieszowie w związku z zawiadomieniem [REDAKTOR] o popełnieniu na jej szkodę czynów z art.212 §2 kk.

Postanowieniami z dnia 14 kwietnia 2016 roku, z dnia 12 lipca 2016 roku oraz z dnia 6 września 2016 roku Sąd zwrócił się do Grupy Wirtualna Polska S.A. z siedzibą w Warszawie o nadesłanie danych osoby posługującej się nickiem „mieszkaniec 123” (adres e-mail - [REDAKTOR]) która w dniach: 1 listopada 2015 roku o godz. 17:14:03 (IP 37.47.50.170), 2 listopada 2015 roku o godz. 17:59:10 (IP 37.47.49.57), 7 listopada 2015 roku o godz. 17:28:51 (IP 37.47.27.111), 1 grudnia 2015 roku o godz. 22:27:54 (IP 37.47.30.140) umieściła komentarze na stronie lubie.hrubie, do Grupy Interia.pl Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie o nadesłanie danych osoby posługującej się nickiem „Geniusz” (adres e-mail - [REDAKTOR]) która w dniu 9 lutego 2016 roku o godz. 11:59:40 (IP 77.112.101.128) umieściła komentarze na stronie lubie.hrubie oraz osoby posługującej się nickiem „Grot” (adres e-mail - [REDAKTOR]) która w dniu 12 lutego 2016 roku o godz. 13:48:56 (IP 46.169.50.170) umieściła komentarze na stronie lubie.hrubie oraz do Google

z siedzibą w Krakowie o nadesłanie danych osoby posługującej się nickiem „Krawcu” (adres e-mail - [REDAKTED]) która w dniu 12 lutego 2016 roku o godz. 20:04:11 (IP 5.172.233.77) umieściła komentarze na stronie lubie.hrubie.

Z informacji nadesłanej przez Grupę Interia.pl Sp. z o.o. wynika, że użytkownik posługujący się adresem e-mail [REDAKTED] zakładając konto podał, że nazywa się lolo i wskazał miejscowość Zamość, zaś użytkownik posługujący się adresem e-mail [REDAKTED] zakładając konto podał, że nazywa się [REDAKTED] i wskazał miejscowość Lublin.

Z informacji nadesłanej przez Grupę Wirtualna Polska S.A. wynika, że użytkownik posługujący się adresem e-mail [REDAKTED] zakładając konto podał, że nazywa się [REDAKTED] i urodził się w dniu 11 listopada 1911 roku.

Firma Google Poland Sp. z o.o. wskazała, że nie jest administratorem danych i nie jest dysponentem serwerów na których znajdują się dane osobowe użytkowników usługi poczty elektronicznej gmail.

Z uwagi na to, że dane uzyskane od operatorów nie pozwoliły na ustalenie osób, które umieściły przedmiotowe komentarze na stronie lubie.hrubie Sąd zwrócił się do Hrubieszowskiej Telewizji Kablowej o wskazanie danych usługobiorców korzystających w poszczególnych dniach z komputerów o określonych nr IP.

Z pisma Hrubieszowskiej Telewizji Kablowej wynika, że HTK nie przechowuje danych logowania starszych niż 12 miesięcy.

Zgodnie z treścią art.17 §1 pkt 11 kpk Sąd umarza postępowanie karne, jeżeli zachodzi inna okoliczność wyłączająca ściganie. Nieustalenie sprawcy przestępstwa jest jedną z takich okoliczności.

W przedmiotowej sprawie bezsporne jest, że osoby, które umieściły komentarze na portalu internetowym LubieHrubie.pl. ukryły swoją tożsamość i podczas zakładania konta podały nieprawdziwe dane. Nie da się więc ustalić kto faktycznie dokonał przedmiotowych wpisów na portalu internetowym LubieHrubie.pl.

Na podstawie art.632 pkt 1 kpk Sąd kosztami procesu obciążył oskarżycielkę prywatną [REDAKTED].

POUCZENIE

1. Środek odwoławczy wnosi się na piśmie do sądu, który wydał zaskarżone postanowienie (art.428 §1 k.p.k.).

2. Środek odwoławczy wnosi się w terminie zawitym 7 (siedmiu) dni od daty ogłoszenia postanowienia, a jeżeli ustawa nakazuje doręczenie postanowienia - od daty doręczenia postanowienia (art.122 §2 k.p.k. i art.460 zd. 1 k.p.k.).

Czynność procesowa dokonana po upływie terminu zawitego jest bezskuteczna (art.122 §1 k.p.k.).

Do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia (art.123 §1 i 3 k.p.k.).

Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, w polskim urzędzie konsularnym lub złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji odpowiedniego zakładu, a przez członka załogi polskiego statku morskiego - kapitanowi statku (art.124 k.p.k.).

Jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 (siedmiu) dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana; to samo stosuje się do osób nie będących stronami (art.126 §1 k.p.k.).

3. Zażalenie wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone postanowienie w terminie zawitym 7 (siedmiu) dni od daty ogłoszenia postanowienia, a jeżeli ustawa nakazuje doręczenie postanowienia - od daty doręczenia postanowienia; zostaje ono przekazane bezzwłocznie wraz z aktami sprawy do sądu wyższej instancji, chyba że sąd orzekający w tym samym składzie przychylił się do zażalenia (art.122 §2 k.p.k. oraz art.460 zd. 1 k.p.k.).

Czynność procesowa dokonana po upływie terminu zawitego jest bezskuteczna (art.122 §1 k.p.k.).

Do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia (art.123 §1 i 3 k.p.k.).

Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, w polskim urzędzie konsularnym lub złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji odpowiedniego zakładu, a przez członka załogi polskiego statku morskiego - kapitanowi statku (art.124 k.p.k.).

Jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 (siedmiu) dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana; to samo stosuje się do osób nie będących stronami (art.126 §1 k.p.k.).

Wyjaśnienie:

W treści pouczenia, w nawiasach wskazano między innymi podstawę prawną danego twierdzenia; użyty skrót „k.p.k.” oznacza ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, której tekst został zamieszczony w Dzienniku Ustaw z 1997 r. Nr 89, poz. 555 i niektórych Dziennikach opublikowanych później;

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Hrubieszowie Wydział II Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Adam Pisiewicz

Protokolant: sekr. sąd. Aneta Dec

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2017 r. w Hrubieszowie

na posiedzeniu

sprawy z oskarżenia prywatnego [REDAKTOWANE]

w sprawie o to, że w dniach 2 lutego 2016 r. i 3 lutego 2016 r. w Hrubieszowie, województwa lubelskiego, poprzez zamieszczenie wpisów na portalu internetowym „Lubiehrubie.pl” posługując się nickami „CentrumHrub”, „alina68”, „Pietrek” i „zibekk” zawierających nieprawdziwe wiadomości pomówili [REDAKTOWANE] jako współnika spółki [REDAKTOWANE] z siedzibą w Hrubieszowie co mogło narazić go na utratę zaufania potrzebnego do prowadzenia działalności gospodarczej tj. o czyn z art. 212 § 2 k.k.

postanawia

I. na podstawie art. 17 § 1 pkt. 2 k.p.k. w zw. z art. 339 § 3 pkt 1 k.p.k. umorzyć postępowanie karne z oskarżenia prywatnego [REDAKTOWANE];

II. na podstawie art. 632 pkt. 1 k.p.k. stwierdzić, że koszty postępowania ponosi oskarżyciel prywatny.

Uzasadnienie

W dniu 1 marca 2016 r. do Sądu Rejonowego w Hrubieszowie wpłynął prywatny akt oskarżenia [REDAKTOWANE] przeciwko nieustalonym osobom posługującym się nickami „CentrumHrub”, „alina68”, „Pietrek” i „zibekk” o czyn z art. 212 § 2 k.k.

Przestępstwo stypizowane w art. 212 k.k., określane jest w literaturze i orzecznictwie jako pomówienie bądź zniesławienie, przy czym w doktrynie wyraźnie uznaje się oba te terminy za synonimy.

Dobrem chronionym przez treść art. 212 k.k. jest cześć, pojmowana jako godność, dobre imię, dobra sława, świadomość własnej wartości, szacunek dla samego siebie, honor, reputacja i duma.

W znaczeniu potocznym pomówić to bezpodstawnie zarzucić lub niesłusznie przypisać coś komuś, posądzić kogoś bądź oskarżyć. Pomówienie to przypisanie komuś w publicznej wypowiedzi cech, poglądów lub czynów, które psują mu dobrą opinię, powodują utratę zaufania do niego. Słowniki języka polskiego wskazują, że pomówienie to synonim zniesławienia (S. Dubisz (red.), Uniwersalny słownik..., t. 3, s. 338; M. Szymczak, (red.), Słownik języka..., t. 2, s. 797).

W znaczeniu potocznym zniesławić to zepsuć komuś opinię, mówiąc o nim publicznie źle lub rozpowszechniając nieprawdziwe informacje, oczerniając, obmawiając. Zniesławienie to wypowiedź publiczna, w której ktoś psuje komuś dobrą opinię, mówiąc o nim nieprawdę (S. Dubisz (red.), Uniwersalny słownik..., t. 4, s. 1055). Zniesławić to pozbawić kogoś czci, dobrej sławy, dobrego imienia; oczernić, obmówić (M. Szymczak (red.), Słownik języka..., t. 3, s. 1049).

Zniesławienie prowadzi do sytuacji, w której osoba pomówiona (pokrzywdzony) może zostać poniżona w opinii publicznej lub narażona na utratę zaufania, potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności. Poniżenie to w języku potocznym upokorzenie, obrażenie godności, zhańbienie (M. Szymczak (red.), Słownik..., t. II, s. 802; S. Dubisz (red.), Uniwersalny..., t. III, s. 349).

Ocena ujemnej treści pomówienia powinna być dokonywana w kontekście wymagań lub oczekiwań związanych z zajmowanym stanowiskiem czy pełnioną funkcją, wykonywanym zawodem albo rodzajem działalności.

Do realizacji czynu z art.212 kk nie jest wymagane nastąpienie skutku w postaci poniżenia pomawianego podmiotu w opinii publicznej lub też narażenia go na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności. Wystarczająca jest sama tylko możliwość poniesienia przez pokrzywdzonego w/w szkód moralnych.

Narażenie na poniżenie pomówionego podmiotu w opinii publicznej oznacza sytuację, w której istnieje realne niebezpieczeństwo pogorszenia w odbiorze społecznym ukształtowanej co do niego opinii. Poniżyć oznacza pomniejszyć czyjąś wartość, upokorzyć, zhańbić. Mogą to być zarzuty dotyczące sfery etycznej danej osoby, jej wiedzy, fachowości, wykształcenia a także wad charakterologicznych.

O zniesławiającym charakterze wiadomości przekazywanych przez osobę pomawiającą nie decyduje subiektywne odczucie osoby pomawianej lecz obiektywna ocena tj. stwierdzenie czy w świetle ocen społecznych obowiązujących w danym środowisku w określonym czasie mamy do czynienia z zarzutem zniesławiającym. Ustalenie tego nastąpić musi w oparciu o oceny społeczne, które zależą od osoby pomawianej, jej środowiska i

rodzaju działalności, którą się zajmuje.

Pomówienie tylko wtedy podlega odpowiedzialności karnej, kiedy wiąże się z nim możliwość wystąpienia szkody moralnej po stronie osoby pokrzywdzonej w postaci możliwości poniżenia lub narażenia na utratę zaufania. Przepis art.212 kk mówi nie o poniżeniu w ogóle, lecz o poniżeniu w opinii publicznej, co oznacza, że chodzi tu nie tyle o urazę osobistych uczuć osoby pokrzywdzonej, ale o to jak osoba pomówiona będzie postrzegana przez szeroki, nieokreślony krąg osób. Karalne jest więc takie pomówienie, które może prowadzić do upokorzenia danej osoby w opinii innych osób, spowodować, że inne osoby będą uważać pokrzywdzonego za osobę poniżoną. W konsekwencji jeżeli pomówienie wywołuje wyłącznie skutki w sferze osobistej danej osoby i nie wystawia na szwank jej publicznej reputacji, wówczas nie można mówić o odpowiedzialności karnej z art.212 kk

W przedmiotowej sprawie do pomówienia [REDAKTOWANO] miało dojść poprzez umieszczenie komentarza na stronie internetowej portalu „lubiehrubie.pl”.

W treści przedmiotowych komentarzy nie tylko nie pojawia się nazwisko [REDAKTOWANO], ale ich analiza jednoznacznie wskazuje, że dotyczą one poprzednich właścicieli Spółki [REDAKTOWANO] w Hrubieszowie, a więc nie odnoszą się do [REDAKTOWANO]. Warto podkreślić, że [REDAKTOWANO] został udziałowcem [REDAKTOWANO] w Hrubieszowie dopiero w dniu 10 grudnia 2015 r. (wpis do KRS z dnia 29 grudnia 2015 r.).

Także wpis zamieszczony przez osobę posługującą się Nickiem „Centrumhrub” kierowany jest pod adresem władarzy miasta Hrubieszów, a nie do [REDAKTOWANO], czy też [REDAKTOWANO].

Komentarze te nie zawierają również pomówienia o takie postępowanie lub właściwości, które mogłyby narazić [REDAKTOWANO] na utratę zaufania potrzebnego do prowadzenia działalności gospodarczej.

Zgodnie z treścią art.17 §1 pkt 2 kpk Sąd umarza postępowanie karne, jeżeli czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Umorzenie postępowania przed rozprawą na posiedzeniu w trybie art. 339 § 3 pkt 1 k.p.k. może nastąpić w oparciu o art.17 §1 pkt 2 kpk tylko wówczas, gdy w sposób oczywisty z zebranego materiału dowodowego wynika, że czyn zarzucony oskarżonemu nie zawiera znamion czynu zabronionego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 września 2005 roku, sygn. akt V KK 143/05).

Konsekwencją przyjęcia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego było umorzenie postępowania karnego.

Należy mieć przy tym na uwadze, że umorzenie postępowania na posiedzeniu w sprawie w której wniesiono prywatny akt oskarżenia nie ogranicza prawa pokrzywdzonego do rozpoznania jego sprawy przez sąd. Rzecz w tym, iż prawa takiego nie można utożsamiać z prawem danej osoby do rozpoznania jej sprawy na rozprawie. Każdy obywatel ma bowiem zagwarantowane prawo do sądu, a nie do rozpoznawania sprawy przez sąd w określony sposób. Prywatny akt oskarżenia podlega badaniu na posiedzeniu przed rozprawą a razie stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego istnieje możliwość umorzenia postępowania już na tym etapie a więc bez potrzeby wyznaczania rozprawy. Nie wchodzi więc tutaj w grę obraza art.17 §1 pkt 2 kpk (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27 maja 2009 roku, sygn. akt II AKz 213/09).

Na podstawie art.632 pkt 1 kpk Sąd kosztami procesu obciążył oskarżyciela prywatnego.

Sędzia Sądu Rejonowego

Adam Pisiewicz

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Hrubieszowie II Wydział Karny

w składzie:

przewodniczący: SSR Marek Bogdanowicz

protokolant: st. sekr. sąd. Stanisława Nazar

po rozpoznaniu sprawy ██████████

oskarżonego o czyn z art. 212 §2 kk

postanawia

- I. na podstawie art. 492 §1 kpk umorzyć postępowanie w sprawie;
- II. na podstawie art. 632 pkt 1 kpk określić, że koszty procesu ponosi każda ze stron w zakresie przez siebie poniesionym

UZASADNIENIE

W sprawie z oskarżenia prywatnego, strony zawarły ugodę w toku postępowania pojednawczego.

W treści ugody strony nie określiły jednocześnie, która ze stron ponosi koszty procesu.

Zgodnie z art. 492 §1 kpk w razie pojednania stron postępowanie umarza się.

Z kolei w myśl art. 632 pkt 1 kpk w razie pojednania się stron oskarżyciel prywatny i oskarżony ponoszą koszty procesu w zakresie przez siebie poniesionym, jeżeli strony w zawartej ugodzie nie uregulowały tego inaczej

Z tych względów w oparciu o treść wskazanych przepisów Sąd postanowił jak na wstępie.

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Hrubieszowie II Wydział Karny

w składzie:

przewodniczący: SSR Marek Bogdanowicz

protokolant: st. sekr. sąd. Stanisława Nazar

po rozpoznaniu sprawy ██████████

oskarżonej o czyn z art. 212 §2 kk

postanawia

- I. na podstawie art. 492 §1 kpk umorzyć postępowanie w sprawie;
- II. na podstawie art. 632 pkt 1 kpk określić, że koszty procesu ponosi każda ze stron w zakresie przez siebie poniesionym

UZASADNIENIE

W sprawie z oskarżenia prywatnego, strony zawarły ugodę w toku postępowania pojednawczego.

W treści ugody strony nie określiły jednocześnie, która ze stron ponosi koszty procesu.

Zgodnie z art. 492 §1 kpk w razie pojednania stron postępowanie umarza się.

Z kolei w myśl art. 632 pkt 1 kpk w razie pojednania się stron oskarżyciel prywatny i oskarżony ponoszą koszty procesu w zakresie przez siebie poniesionym, jeżeli strony w zawartej ugodzie nie uregulowały tego inaczej

Z tych względów w oparciu o treść wskazanych przepisów Sąd postanowił jak na wstępie.

POSTANOWIENIE

Dnia 5 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Hrubieszowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Przemysław Kułaj

Protokolant: sekr. Dorota Winnicka

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2017 roku

w sprawie z oskarżenia prywatnego [REDAKTOWANE]

o czyn z art. 212 § 2 k.k. i inne

w przedmiocie umorzenia postępowania

postanawia

I. na podstawie art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. umorzyć postępowanie w sprawie o czyn polegający na tym, że w dniu 8 kwietnia 2016 roku o godz. 12.57.26, nieustalona osoba posługując się nazwą „carycomokregośniegu” zamieściła komentarz o treści „Nazwali go [REDAKTOWANE] Na koparce spędzał czas słabo szła mu robota więc wójtem został dla nas. Edyta z wójtem sierotą z wyborców się śmieją ukradkiem zachłanność kroczy przed głupotą a pycha przed upadkiem...”, tj. o czyn z art. 212 § 2 k.k., z uwagi na niewykrycie sprawcy;

II. na podstawie art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. umorzyć postępowanie w sprawie o czyn polegający na tym, że w dniu 8 kwietnia 2016 roku o godz. 16.54.20, nieustalona osoba posługując się nazwą „mil” zamieściła komentarz o treści „wstyd mi za wójta wstyd mi że na niego głosowałem, jak mogłeś zniszczyć taki klub sportowy wielopokoleniowy można było się tego spodziewać, bo cóż może zdziałać taki prostak z Zadębiec”, tj. o czyn z art. 212 § 2 k.k., z uwagi na niewykrycie sprawcy;

III. na podstawie art. 632 pkt 1 k.p.k. koszty postępowania w tym zakresie ponosi oskarżyciel prywatny.

Uzasadnienie

W dniu 5 maja 2016 roku [REDAKTOWANE] złożył ustne zawiadomienie o popełnieniu na jego szkodę przestępstw polegających na umieszczeniu przez

nieznane osoby, na stronie internetowej GLKS Sparta Nieledew: <http://psnieledew.futbolowo.pl/>, zniesławiających go treści. Jeden z wpisów został umieszczony w dniu 8 kwietnia 2016 roku o godz. 12.57.26 przez osobę posługującą się nazwą „carycomokregośniegu”, drugi zaś w dniu 8 kwietnia 2016 roku o godz. 16.54.20 przez osobę posługującą się nazwą „mil”.

Oskarżyciel prywatny nie wskazał dowodów pozwalających powiązać konkretne osoby z poszczególnymi wpisami. Wniósł jedynie o ściganie i ukaranie sprawców.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Sąd podjął czynności zmierzające do ustalenia osób, które zamieściły wpisy na stronie internetowej <http://psnieledew.futbolowo.pl/>, na które powołał się [REDAKTOWANO]. Ustalił w pierwszej kolejności dysponenta systemu informatycznego.

Dysponent ten, którym okazała się być Agora Spółka Akcyjna w Warszawie wskazał adresy IP użytkowników, z których pochodziły poszczególne wpisy.

W dalszej kolejności Sąd ustalił operatorów posługujących się numerami IP, po czym zobowiązał każdego nich do udzielenia informacji w zakresie danych podmiotów używających tychże numerów w czasie dokonywania wpisów.

Skynet Sp. J. Krzysztof Skorupski, Filip Bacciarelli w Warszawie wskazała, że abonentem korzystającym z adresu IP 109.206.223.151 w dniu 8 kwietnia 2016 roku o godz. 12.57 była [REDAKTOWANO] spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w Warszawie.

W odpowiedzi na zapytanie Sądu, Spółka ta wskazała, że urządzenia sieciowe którymi dysponuje, nie rejestrują kto i z jakich stron internetowych w danym momencie korzysta. Numer IP 109.206.223.151 jest numerem Spółki i nie ma możliwości określenia, który z pracowników logował się na stronie internetowej GLKS Sparta Nieledew.

Powyższe sprawia, że pomimo podjętych działań, niemożliwym okazało się ustalenie danych personalnych osoby posługującej się nazwą „carycomokregośniegu”, która zamieściła komentarz o treści „Nazwali go [REDAKTOWANO] Na koparce spędzał czas słabo szła mu robota więc wójtem został dla nas. Edyta z wójtem sierotą z wyborców się śmieją ukradkiem zachłanność kroczy przed głupotą a pycha przed upadkiem...”, Wpis taki mogła umieścić każda z osób zatrudnionych w [REDAKTOWANO] spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w Warszawie. Nie wiadomo nawet, czy autorem wpisu jest kobieta czy mężczyzna. Z pisma

nadesłanego przez w/w Spółkę wynika, że z uwagi na zastosowaną konfigurację urządzeń sieciowych, Spółka ta nie jest w stanie wskazać danych identyfikujących osobę ani informacji z jakiego urządzenia połączonego z siecią, nastąpiło połączenie ze stroną internetową <http://psnieledew.futbolowo.pl/>. Informacja Spółki wskazuje, że jej system teleinformatyczny jest skonfigurowany w taki sposób, że nie ma możliwości ustalenia na jakim stanowisku komputerowym użytkownik korzystał z w/w strony, gdyż nie są generowane logi z połączeń. Zewnętrzny adres IP otrzymują wszystkie urządzenia w Spółce, które łączą się z internetem i są tak identyfikowane w sieci.

Derkom Spółka Jawna Dariusz Klimczuk w Zamościu wskazała natomiast, że w związku z używaną technologią typu NAT, w dniu 8 kwietnia 2016 roku o godzinie 16.54.20 z adresu IP 192.162.95.209 mogło korzystać jednocześnie 128 osób. Dla jednoznacznego określenia połączenia konieczne jest natomiast wskazanie adresu źródłowego, portu źródłowego, adresu docelowego i portu docelowego.

Kierując się tymi wskazaniem Sąd zwrócił się do Agora Spółki Akcyjnej w Warszawie o podanie wszystkich czterech parametrów.

W odpowiedzi Spółka ta wskazała, że dysponuje jedynie numerem portu docelowego, którym jest 80/TCP.

Sąd przekazał tą informację Derkom Spółce Jawnej Dariusz Klimczuk w Zamościu. Operator ten określił, że powyższe dane są niewystarczające do wskazania konkretnej osoby, która w dacie 8 kwietnia 2016 roku o godzinie 16.54.20 logowała się na stronie internetowej z wykorzystaniem adresu IP 192.162.95.209. Z adresu tego w powyższym czasie mogło bowiem jednocześnie korzystać do 16 osób.

Również i w tym przypadku podjęte działania nie doprowadziły do ustalenia danych personalnych osoby posługującej się nazwą „mil”, która zamieściła komentarz o treści „wstyd mi za wójta wstyd mi że na niego głosowałem, jak mogłeś zniszczyć taki klub sportowy wielopokoleniowy można było się tego spodziewać, bo cóż może zdziałać taki prostak z Zadębiec”.

Reasumując należy stwierdzić, że przy umorzeniu postępowania z powodu niewykrycia sprawcy jest dopuszczalne czynienie oceny dowodów już istniejących, w tym sprawstwa określonej osoby. W tym przypadku, brak jest dowodów sprawstwa jakiegokolwiek konkretnej osoby, o czym już powiedziano powyżej.

Z tych względów, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

Zarządzenie

1. odpis postanowienia doręczyć oskarżycielowi prywatnemu z pouczeniem o prawie, sposobie i terminie zaskarżenia;
2. wezwać oskarżyciela prywatnego do wskazania osób oskarżonych w niniejszej sprawie, informując, że zostały ustalone personalia osób, które mogły dokonać poszczególnych wpisów, o których mowa w zawiadomieniu o przestępstwie - w terminie 7 dni od doręczenia wezwania pod rygorem uznania aktu oskarżenia za bezskuteczny.

Hrubieszów, dnia 5 maja 2017 roku.

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Hrubieszowie w składzie:

Przewodnicząca – Sędzia SR Monika Brzezińska - Ożóg

Protokolant Edyta Wikło

Oskarżyciel prywatny [REDAKTOWANE]

z przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art.17§11 pkt 11 kpk

postanawia

I. Umorzyć postępowanie w sprawie sygn.. akt II K 1078/13

II. Koszty postępowania ponosi oskarżyciel prywatny [REDAKTOWANE]

Uzasadnienie

W dniu 20 października 2013 roku [REDAKTOWANE] złożył pisemną skargę w sprawie o czyn z art.212§2 k.k. w zw.z art.212§1 k.k. dotyczącą okoliczności, że nieustalona osoba występująca pod Nickiem „anna” wykorzystując środki masowego komunikowania w postaci forum internetowego na stronie Parafii Gdeszyn www.parafia-gdeszyn.pl w zakładce Księga gości w dniu 03 stycznia 2013 roku o godzinie 15.08 dokonała wpisu pomawiający oskarżyciela prywatnego o takie właściwości które mogły poniżyć [REDAKTOWANE] w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego do sprawowania funkcji proboszcza.

Kolejne pismo zostało złożone przez oskarżyciela prywatnego w dacie 06.10.2013 roku i dotyczyło wpisu dokonanego przez osobę posługującą się nickiem „marta” w dacie 05.10.2013 roku przez osobę posługującą się nickiem „az” w dniu 25 października 2013 roku przez osobę posługującą się Nickiem „vvvv” w dacie 04 października 2013 roku.

W toku postępowania w sprawie Sąd Rejonowy zwrócił się do podmiotu EBITDA Sp. z o.o. z siedzibą w Żernikach po uprzednim zwolnieniu z tajemnicy zawodowej i zażądał udostępnienia danych mających znaczenie dla przedmiotowej sprawy z uwagi na okoliczność, że treści zamieszczone na portalu www.parafia-gdeszyn.pl zawierały treści

poniżające dla oskarżyciel prywatnego. Z pisma nadesłanego do Sądu Rejonowego w Hrubieszowie w dniu 25.11.2015 roku (k.75 akt) wynika, że EBITDA Sp. z o.o. z siedzibą w Żernikach, ani żaden z jej administratorów nie byli administratorami, nie zarządzali danymi związanymi z działaniem tego serwisu internetowego strony www.parafia-gdeszyn.pl. Wskazano ponadto, że firma nie zbierała ani też nie archiwizowała danych osobowych związanych z użytkownikami tej strony.

Przesłuchany w charakterze świadka [REDAKTOWANE] pełniący funkcje prezesa spółki zarządzającej serwerem podał w swoich wypowiedziach, że dane umożliwiające identyfikację osoby logującej się na serwerach w dniach 25.10.2013 roku, 04.10.2013 roku, 05.10.2013 roku są obecnie niemożliwe do odzyskania z uwagi na okoliczność, że dane zbierane po stronie firmy hostingowej to jest dostawcy serwera na którym była umieszczona domena www.parafia-gdeszyn.pl i zainstalowany był program „Księga gości” są przechowywane maksymalnie do sześciu miesięcy. Świadek podał oprócz tego, że w/w dane nie były danymi operacji użytkowników wykonywanych w programie „Księga gości” tylko dane połączeń do serwera fizycznego z sieci, wskazał, że dane związane z operacjami użytkowników programu „Księga gości” mogły być zbierane i przechowywane przez program, ale zależało to od osoby lub firmy, która na zlecenie Parafii Gdeszyn zajmował się stroną internetową. Wskazał, że zarządzający tym programem miał możliwość pobierania z serwera i zapisywania danych związanych z operacjami na stronie Parafia Gdeszyn i przechowywaniem ich u siebie na serwerze przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy. Wskazał, że jeżeli osoby które zajmowały się prowadzeniem tej strony internetowej nie pobierały kopii bezpieczeństwa to najstarsze dane zawarte na serwerze będą miały maksymalnie sześć miesięcy. Świadek wskazał oprócz tego, że na podstawie danych jakimi dysponował nie jest możliwe ustalenie danych użytkowników strony internetowej Księga Gości Parafii Gdeszyn.

Świadek [REDAKTOWANE] podał w swoich wypowiedziach, że w 2010 roku na prośbę oskarżyciela prywatnego stworzył stronę internetową Parafii Gdeszyn na podstawie szablonu dostępnego w sieci, wskazał, że warunkiem istnienia strony było uiszczenie abonamentu właścicielowi serwera na jakim była strona internetowa i wskazał, że do lutego 2016 roku strona istniała, a po tej dacie nie była już dostępna. Wskazał, że osobiście prowadził tę stronę od 2010 roku od daty jej utworzenia do dnia 03 kwietnia 2013 roku kiedy zrezygnował z jej prowadzenia o czym poinformował [REDAKTOWANE], a ten udzielił mu informacji, że znajdzie inną osobę, która się tym zajmie. Wskazał, że posiadał wszystkie hasła potrzebne do prowadzenia strony jednakże po tym jak zrezygnował z jej prowadzenia nikt się po to do niego nie zgłosił, wskazał, że w tym czasie kiedy nie prowadził już strony internetowej

parafii funkcjonowała ona w takim stanie w jakim ją pozostawił. Wskazał, że po tym jak na stronie internetowej pojawiły się wpisy negatywne dla oskarżyciela prywatnego sugerował zablokowanie strony jednakże [REDAKTOR] nie wyraził na to zgody. Wskazał, że kiedy posiadał jeszcze dostęp do tej strony nie był w stanie ustalić adresów IP komputerów w których dokonywane były wpisy, wskazał, że nie jest informatykiem, nie posiada wiedzy w tym zakresie zgody nie zna się na obsłudze programów komputerowych. Wskazał, że jedynie firma, która zajmował się obsługą serwera i pobierała opłaty abonamentowe byłaby w stanie ustalić IP komputerów z jakich dokonane były wpisy.

Świadek [REDAKTOR] oraz pozostali świadkowie przesłuchani w sprawie [REDAKTOR] [REDAKTOR] oraz [REDAKTOR] wskazali, że nie posiadają wiedzy odnośnie faktu kto dokonał wpisów pomawiających [REDAKTOR].

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w sprawie w postaci dokumentów oraz zeznań świadków zasługuje na walor wiarygodności z uwagi na okoliczność, że dowody wzajemnie ze sobą korespondują i z całokształtem materiału zgromadzonego w sprawie tworzą logiczną całość.

W tym miejscu wskazać należy, że na obecnym etapie postępowania nie jest możliwe ustalenie danych osób zamieszczających pomawiające [REDAKTOR] wpisy, ponieważ jak wynika z wypowiedzi [REDAKTOR] nie posiadał on dostatecznej wiedzy informatycznej dotyczącej obsługi prowadzonej przez niego strony internetowej www.parafia-gdeszyn.pl, i nie dokonywał odpowiednich operacji o jakich wskazał świadek [REDAKTOR], a ponadto biorąc pod uwagę wypowiedzi w/w, że niemożliwe jest ustalenie na podstawie danych jakimi obecnie dysponuje Sąd użytkowników strony internetowej Księga Gości Parafii Gdeszyn, a tym samym osób zamieszczających wpisy pomawiające oskarżyciela prywatnego.

Z uwagi na okoliczność, że nie została ustalona osoba dokonująca wpisów poniżających oskarżyciela prywatnego [REDAKTOR] Sąd na podstawie art.17§1 pkt 11 k.pk. umorzył postępowanie w sprawie i na podstawie art.632 pkt 1 k.pk. zgodnie z brzmieniem tego przepisu przyjął, że koszt postępowania ponosi oskarżyciel prywatny.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.